

Gospel

RIDERS

jäsenjulkaisu 2/2016

moottoripyöräkerho ry

S 8 Route 66

S 10 Huoltopäivät

S 12 Kuninkaan tiellä

WWW.GOSPELRIDERS.FI

Pääkirjoitus

PT Juntumaa

Asian ydin

Pitkän odotuksen jälkeen olemme taas pääsemässä ytimeen: moottoripyörällä ajamiseen. Meidän ei tarvitse vakuutella toisillemme, kuinka mahtavia ovat kevään ensimmäiset ajot. Tiedämme sen jokainen omasta kokemuksesta, kuka lyhyemmästä, kuka pitemmästä.

Moottoripyöräilyyn pätee se, mikä on totta monilla muillakin elämänalueilla: siihen, millä on meille todellista merkitystä, löytyy resursseja. Olipa rahaa ja aikaa vähän tai paljon, jokaiselta meistä niitä on löytynyt ainakin jonkin verran.

Silloin tällöin kuulee sanottavan: GR on minulle kuin seurakunta. Ihan ensiksi myönnän, etten ole koskaan oikein pitänyt tuosta sanonnasta – vaikka toisaalta iloitsen itsekin niistä hyvistä asioista, mitä sanoja tarkoittaa. Toiminnassamme tulee upealla tavalla esiin piirteitä, jotka ovat hengellistä yhteyttä parhaimmillaan. Aitous, toisista huolehtiminen, yhteisvastuu, yhdessä tekeminen, pitkäjänteinen sitoutuminen, ajastaan ja rahastaan antaminen, vastuullinen johtajuus, eri tavalla ajattelevien kristittyjen kunnioitus, evankeliointi, ynnä muuta. Koska nämä asiat eivät aina toimi yhtä hyvin seurakunnissa, ymmärrän, että moni kokee GR:n

ikään kuin seurakunnakseen. Kerhon tuoma yhteys on meille tärkeää, ja siksi olemme mukana.

Kuitenkin, kun vähän raaputamme pintaa, näemme myös olennaisia eroja: GR on ennen kaikkea harrastekerho, ja se on eri asia kuin seurakunta. Pidän ihanteena sitä, että jokaisella kristityllä on ensisijaisesti oma kotiseurakunta. Kaikki eivät ole sitä vielä löytäneet, mutta kannattaa etsiä, kunnes löytää. Vaikka yhtäläisyyksiä löytyy, GR ei voi varsinaisesti korvata seurakuntaa. Siihen kerho ei pyri, eikä sillä ole siihen edellytyksiäkään. On selvä, että normaali hengellisyys, kuten rukous, Sana ja evankelioiminen, on tietenkin aina jollakin tavalla mukana luontevana osana kristittyjen yhteyttä. Ja vaikka säännöt sanovat GR:n yhdeksi tarkoitukseksi tukea jäsentensä hengellistä kasvua, siinä on rajansa. Kyse ei ole seurakunnalle tunnusomaisesta paimenuudesta tai seurakuntakurista, eikä GR odota jäseniltään seurakuntaan verrattavaa sitoutumista.

Kun pysymme rehellisesti harrastekerhona, voimme säilyttää vuosikymmenien aikana löytämämme kalliin aarteen: aidon ja raikkaan kristittyjen yhteyden erilaisuudestamme sekä eri kirkoista ja uskonsuunnista riippumatta. Se on meille ydinasiaa – kuten moottoripyörällä ajaminenkin!

Presidentin palsta

Tapio "City Cowboy" Kyllönen

Miksi kokoontumme?

Aurinkomme ylös nousi, paistaa Voittovuorelta. Lämmin valo sieltä loistaa, surut, murheet hajottaa – – Meidän aurinkomme on Kristus. Hän on noussut kuolleista ja astunut Voittovuorelle, taivasiin, Isän oikealle puolelle.

Kuten voi havaita, kirjoitan tätä puheenjohtajan palstaa pääsiäisen aikaan. Se jatkuu pääsiäisestä 40 päivää, aina helatorstaihin asti. Mieleni täyttää kiitollisuus ja hämmästyminen. Pian tulee kuluneeksi 2000 vuotta ensimmäisestä uudesta pääsiäisestä. Pääsiäinen sinänsä on vanha juhla. Israelilaiset viettävät sitä sen muistoksi, että pääsivät Egyptin orjuudesta. Meidän pääsiäisemme on sen muistojuhla, että Jeesus vapautti meidät. Otti sairautemme, tuskamme ja kipumme kannettavakseen sekä sovitti väärät tekemme.

Samassa laulussa lauletaan: Ikävöitsen täältä päästä kotimaahan ikuisen. Motoristilla tuo ikävä ei ehkä ole yhtä polttava, sillä juuri nyt me pohjoisenkin motoristit vapaudumme lumen ja jään orjuudesta kevään ja kesän vapauteen.

Tämäkin kesä tarjoaa lukemattomia loistavia syitä nousta moottoripyörän selkään ja tulla tapaamaan samanhenkistä porukkaa. Tapahtumat starttaavat Liedon drive-in -motoristikirkosta, joka ei ole pelkästään perinteinen motoristien suur tapahtuma. Se on monumentti; suomalainen ajokauden avaus, joka on koonnut parhaillaan jopa 5000 motoristia! Vuodesta 1980 järjestetyn kokoontumisen päivämäärä on tänä vuonna 7. toukokuuta.

MOJ 2016 on puolestaan pistämätön syy saapua Tampereelle 15.–17. heinäkuuta. Ja kun MOJ on ohi, voi jo alkaa pakata pyörän laukkuja Espanjan matkaa varten. EMC 2016 järjestetään Pohjois-Espanjassa Tarragonassa, Barcelonan vieressä.

Mutta ennen näitä kokoontumistaan kevätkokoukseen Larsmon lähetyskodille 27.–29. toukokuuta. Kokous on lauantaina 28.5. mutta lähetyskoti on varattu meille koko viikonlopuksi. Sinne voi majoittua perjantaista sunnuntaihin. Itsekin tulen paikalle perjantai-iltana ja lähdän sunnuntaina.

Miksi saapua sinne, missä muutkin kerhon jäsenet ja motoristit kokoontuvat? Itselleni syy on yhteys. Yhteys syntyy vain kokoontumalla yhteen. Se yhteys ja käsittämätön rakkauden ja hyväksymisen ilmapiiri, jota olen saanut kerhon jäsenten kanssa kokea, on jotakin, josta en mistään hinnasta haluaisi olla poissa. Lisää tietoa tapahtumista: <http://www.gospelriders.fi/toimintakalenteri/>

Ollaan taas varovaisia teillä varsinkin näin alkukaudesta! Se on erikoisen tarpeen juuri nyt monesta syystä. Ensinnäkin: autoilijat eivät ole vielä tottuneet meihin. Motoristi voi näin keväällä olla autoilijalle suuri yllätys. Toiseksi, varsinkin taajamissa on vielä runsaasti hiekoitushiekkaa, ja hiekka asfaltilla on niitä liukkaampia alustoja. Kolmanneksi, renkaan pito kylmällä asfaltilla ei ole läheskään samaa luokkaa kuin kuumina kesäpäivinä. Koitetaan siis olla kirmaamatta kuin vasikat keväisellä kedolla! Nauhitetaan vapaudesta, mutta pidetään kiinni ajokortista. Koko ajokausi on vielä edessä.

PS. Jos haluat lähteä kanssamme Venäjälle, lähetä minulle sähköpostia!

Kerhon tiedotus

Kirjoita GR-nettilehteen!

PeeTee (= PääToimittaja)

GR-motoristi! Kun ajeluiltasi ehdit, istu alas ja kirjoita jotakin yhteiseen lehtemme. Olet varmaan huomannut, että lehteen on ilmaantunut vakiopalstoja, muun muassa Minä ja pyöräni -sarja. Onko sinun tarinasi seuraavassa lehdessä?

Voit kirjoittaa matkajuttua, jotakin alueesi toiminnasta, pyörästäsi, uskostasi ynnä muusta. Aivan lyhytkin juttu – jossa on jokin idea – kuvan kera on tervetullut. Ja tietysti pitemmät.

Tarkemmat kirjoitusohjeet (suositukset) ovat helmikuun lehdessä. Mitä enemmän noudatat niitä, sitä parempi. Mutta pääasia on, että kirjoitat.

Liikenteenohjaajia!

Gospel Riders -kerhoa on pyydetty avuksi Mäntsälässä la 14.5.2016 pidettävän Hymyilevän motoristin kevätpäivän liikenteenohjaukseen. Muutama nimi on jo tullutkin, mutta lisää kaivataan. Jos voit olla mukana ohjaamassa, ota yhteyttä: peete.juntumaa@gospelriders.fi

Turvallisuusvinkkejä ajokauden alussa

1. Käy ennakoivan ajon kurssi.
2. Neonvärinen kypärä huomataan liikenteessä. Myös turvaliivit ovat suotavat.
3. Tunne pyöräsi ja käy läpi sen kunto. Myös ajajan on syytä olla kunnossa.
4. Muista, että irtohiekka asfaltilla on verrattavissa jäähän.

HUOM!

MpEAK -kurssit: 5.5. Järvenpää, 21.5. Botnia ja Iisalmi, 29.5. Turku ja 12.6. Oulu.

Kaasu pohjassa!

Hanki hyvä evankelioiva kirja ystävälle!

20€
+pk.

Tarina monien elämänvaiheiden jälkeen mottipinon juuresta media- ja moottoripyöräevankelistaksi. Mikä johti Reijo Ruotsalaisen elämänsä tärkeimmän valinnan paikalle?

Hanki tämä kirja nyt heti!

reijo.ruotsalainen@gmail.com
puh. 0400 562088

Gospel

RIDERS

moottoripyöräkerho ry

Toimituksen tiedot:

Euroll Oy, Hiekkakatu 26, 67100 Kokkola,
euroloy@gmail.com

Päätoimittaja:

PeeTee Juntumaa, Katajatie 4 B, 17200 Vääksy
041 430 3000, ptjuntumaa@gmail.com

Taitto / Mainosmyynti:

Reijo Ruotsalainen, 0400 562 088
reijo.ruotsalainen@gmail.com

<https://www.facebook.com/groups/8349281437/>

Sairaus johti uskon uudistumiseen

Tapani Norrbacka, Lammi

Kuva: PeeTee Juntumaa

Jumala pysäytti minut totaalisesti keväällä 2015. Silloin sain tietää, että minulla on kasvain munuaisessa. En silloin tiennyt, eivätkä lääkäritkään tienneet, kuinka vakavasta asiasta oli kyse. Olin laihtunut vajaassa vuodessa noin 20 kiloa. Kun laihtuminen alkoi, olin mielissäni, koska vuosien saatossa oli pääsyt kertymään liikakiloja. Vasta myöhemmin havahtuin siihen, että kaikki ei ole kohdallaan. Ruokahalu oli miltei kadonnut, eikä minulla ollut nälän tunnetta. Myöhemmin kuvaan tuli unettomuus ja toisaalta jatkuva väsymyksen tunne.

Verikokeiden jälkeen sain jo muutaman päivän kuluttua kiireellisen lähetteen Kanta-Hämeen keskussairaalaan. Ultrassa todettiin, että munuaisen kyljessä on jotakin ylimääräistä, ja se jokin on isokokoinen. Tietokonekuvauksissa todettiin, että kyseessä on kasvain. Lääkäri ei tässä vaiheessa suostunut puhumaan syövästä, koska siitä ei ollut varmuutta.

Tämä kaikki oli kova paukku myös perheelleni. Tarkemmat tutkimukset osoittivat, että kasvaimen läpi kulkee isoja verisuonia, mikä enteili sitä, että kasvain olisi pahanlaatuinen. Ja niin-hän se oli.

Leikkaus suunniteltiin tehtäväksi kiireellisesti jo toukokuussa, mutta sitten ilmeni toinen ongelma. Kehoni korkeasta adrenaliinipitoisuudesta johtuen leikkausta piti lykätä. Asiaa mutkisti se, että kasvaimen oletettiin kiinnittyneen myös lisämunaiseen ja pernaan.

Kesä meni leikkauskutsua odotellessa, ja tulihan se viimein – elokuun 25. ”minun syntymäpäiväni”. Kun munuainen oli poistettu, syöpäkasvain todettiin erittäin aggressiiviseksi. Kasvain oli kuitenkin koteloitunut munuaisen

Tapani Norrbacka sai avun Jumalalta.

kylkeen kalvon sisälle. Tässä kohtaa voi vain sanoa, että Jumalalle ei ole mikään mahdotonta! Yhtäkään pesäkettä ei ole löytynyt.

Ikmeellisintä tässä kaikessa oli se, etten tuntenut missään vaiheessa hätää tai pelkoa. Monet ystävät rukoilivat minun ja perheeni puolesta, ja sain tuntea ihmeellistä vapautta koko ajan.

Kokemani myötä olen oppinut, että Jumala tekee ihmeitä, ja hänelle on kaikki mahdollista. Hän olisi voinut kuihduttaa kasvaimen pois, mutta hän halusi parantaa kirurgin käden kautta. Tämän koettelemuksen kautta opin, mitä on heittäytyä täysin Jumalan varaan.

Uskon, että Jumala sallii joskus meille koettelemuksia, että hän voi tuoda elämäämme uutta.

Olen saanut uudistua uskossani. Olen löytänyt uudelleen rukouksen maailman ja tehtävän esirukoilijana. Enkä olisi ikinä uskonut, että minä, joka olin aina kuvitellut olevani Herralle hyödytön, olen nyt valmis kertomaan ihmisille Jumalan suurista teoista ja rukoilemaan heidän puolestaan.

Jumala käyttää ketä haluaa, riippumatta lähtökohdistamme ja siitä, mitä ajattelemme itseltämme.

Nyt elän täyttä elämää Kristuksessa. Odotan kesää ja ajokelejä, että voin liikkua moottoripyörälläni kertomassa Jumalan rakkaudesta meitä ihmisiä kohtaa.

Maisemakoppi motoristikoiralle

Tässä yksi vaihtoehto koiran kuljettamiseksi moottoripyörän kyydissä. Materiaali on viiden millin polykarbonaattia, joka on lähes särkymätöntä. Kuvassa russelinterrieri Jack totuttelee koppiin. Moottoripyöräkytty odottaa!

Näitä tekee tilausten ja mittojen mukaan Esa Koskinen Lahdesta. Puhelin 044 200 3355, sähköposti esakos@gmail.com

Haluatko tukea ja mahdollistaa tämän lehden ilmestymisen?

Tämän lehden ilmestymistä tuetaan mainoksilla. Jos haluat mainoksellasi näkyvyyttä GR-lehdessä, ota yhteyttä:
reijo.ruotsalainen@gmail.com
KIITOS!

Pastorin palsta

Lauri "Late" Pietikäinen

Vapaana kuin taivaan lintu

Late Pietikäinen

Biker pastori

Kuva: Reijo Ruotsalainen

Kevät on mahtavaa aikaa. Sormia syyhyttää ja jalkoja polttelee. Ajokausi on aluillaan ja tielle pitäisi päästä. Moni on jo pyöränsä huoltanut ja tehnyt ensimmäiset lenkit.

Ensimmäinen ajo talven jälkeen merkitsee motoristille samaa kuin vasikalle se hetki, kun navetan ovet aukeavat ja pääsee juoksentelemaan laitumille. On se vaan mahtavaa. Kun vääntää kaasua, tuntuu kuin lentoon lähtisi. Olo on vapaa kuin taivaan linnun.

Liikenteessä täytyy tietysti huomioda toiset ja noudattaa sääntöjä. Täytyy kyllä tunnustaa, että

helposti se kaasukahva kääntyy niin, että mittari heilahtaa yli sallitun. Parannuksen paikka siinä on. Mutta on se mahtavaa antaa tuulen puhallella ja maisemien vaihtua.

Kristitty motoristi on kaksinkertaisesti vapaa. Kristus on sovittanut syntimme, ja uskomalla häneen – avaamalla sydän hänelle, ottamalla Jeesus vastaan omana Vapahtajana ja syntien sovittajana – saamme kokea Jumalan lapsen vapauden, rauhan ja ilon. Vapauteen Kristus vapautti meidät. Kristus vapauttaa synnin kahleista ja syylisyyden taakasta. Hänessä on elämä ja autuus.

On huikeaa kokea omalla kohdalla, että kaikki synnit on anteeksi annettu Jeesuksen nimen tähden. Jos olet omalla kohdallasi epävarma suhteestasi Jeesukseen, rukoile nyt: Jeesus, tunnustan syntini ja pyydän: tule Vapahtajakseni. Anna syntini anteeksi. Auta elämään sinun omanasi.

Kun olet rukoillut näin, saan julistaa sinulle kaikki synnit anteeksi Jeesuksen nimessä ja veressä. Olet vapaa, Jeesuksen oma, taivaan kansalainen. Onneksi olkoon ja kiitos Herralle!

Kun olet ottanut vastaan Jeesuksen, Jumalan rakkaus on vuodatettu sinuun Pyhän Hengen kautta ja voit alkaa elää uutta elämää. Pyhä Hen-

ki johdattaa, valtaa ajatusmaailmaa sekä muuttaa maailmankuvaa ja arvoja. Elät Herrassa ja Herralle, niin kuin Paavali sanoo: En enää elä minä, vaan Kristus minussa.

Tämä on se perusvapaus. Sitten tulee se toinen. Kun olet motoristi ja kristitty, olet siis kristitty motoristi. Gospel rider, ilosanoman kuski. Jeesus ei käytä tänä aikana aaseja, mutta hän tarvitsee moottoripyöriä, sillä evankeliumilla on kiire. Kaksipyöräinen ratsu on hyvä väline kohdata ihmisiä ja viedä evankeliumia.

Pyhä Henki haluaa käyttää sinua. Kun kohtaat ihmisiä, tarjoa rohkeasti Motoristiraamattua. Ja kysy rohkeasti, saanko hänen puolestaan rukoilla ja onko rukousaihetta, sairautta tms. Kun saat luvan, rukoile sairaalle paranemista Jeesuksen nimessä. Kun Pyhä Henki koskettaa ja parantaa, ihminen saattaa olla valmis ottamaan Jeesuksen vastaan Vapahtajanaan. Monet ihmiset ovat valmiimpia ottamaan vastaan Pelastajan kuin me uskovat olemme valmiit sitä tarjoamaan. Pyhä Henki antaa rohkeuden, viisauden ja sanat. Hän johdattaa oikeiden ihmisten luo.

Risti kerhomme selkämerkissä julistaa ilosanomaa, vapauden sanomaa. Saamme olla taivaan lähettiläitä, Jumalan valtakunnan asialla. Yksi tie, Jeesus-tie, vie varmasti perille.

Motoristiraamattukeräys käynnissä!

Vuonna 2007 ilmestynyttä Motoristiraamattua on painettu ja jaettu yli 100 000 kappaletta. Kiitos jokaiselle eri tavoin mukana olleelle.

Motoristiraamattu uudistuu tänä vuonna. Keräys on nyt käynnissä ja sinua tarvitaan.

Tee lahjoituksesi Gospel Riders -kerhon raamattutilille:

Aito Säästöpankki

Tili FI83 4503 0010 2265 16

Keräyslupan numero POL-2015-6455

Lupa on voimassa 01.10.2015–30.09.2017 koko Suomen alueella Ahvenanmaata lukuun ottamatta.

Kiitos lahjastasi!

"Jumalan sana on elävä ja voimallinen" (Jes. 55:11).

Tämä todistus julkaistaan uudessa Motoristiraamatussa.

Anteeksiantamuksen tiellä

Martti ja Ulla Jantunen

Martin kertomus:

- Lapsuudenkotini oli köyhä. Muistan kokeneeni häpeää koulussa, kun otin vastaan vähävaraisille tarkoitettuja vaateavustuksia. Kodissani ei ollut autoa. Sotainvalidi-isäni ajeli mopedilla, jota lainailin. Mopolla ajaessani haaveilin moottoripyörästä. Myöhemmin hankin arvostusta ja kohotin itsetuntoani erilaisilla suorituksilla. Nuoruudessa tähän tarjosi mahdollisuuksia urheilu, myöhemmin työnteko ja sen ohella opiskelu ja ura.

- Olin saanut hengellisen kasvatuksen. Kotona luettiin Raamattua. Aikuisena ajattelin uskovan Jumalaan riittävästi ja itselleni sopivasti. Joku tämän kaiken on luonut. Jeesuksesta puhuminen tuntui liian iholle menevältä. Myös Jeesuksen tarjoama armo tuntui vieraalta. Armo toi mieleen armopalat, ja niitä omillaan pärjäävä mies ei mielestäni tarvinnut.

- Arvostuksen hankkiminen töihin uppoutumalla oli huono lähtökohta avioliitolle. Taustani ja se etten osannut puhua tunteista alkoi viedä meitä kauemmas toisistamme. Salasin asioita puolisoiltani. Samaan aikaan vaimoni Ulla rukoi-

li avioliittomme puolesta. Tilanteen vaikeutessa päätimme lähteä avioliittoleirille.

- Leirillä koin rukouksen vaikutuksen tavalla, joka oli minulle aivan uutta. Kuulemani raamatunlause Totuus tekee teistä vapaita jäi vaivamaan minua. Tajusin, että en ollut vapaa. Elin tärkeimmässä suhteessani valheiden verkossa. Peitin valheen toisella valheella. Aloin kertoa Ullalle lapsuudestani ja nuoruudestani. Suustani purkautui myös uskottomuuteni. Jumala vaikutti tämän käsittämättömällä tavalla, sillä olin sinetöinyt nämä salaisuudet syvälle sisimpääni.

- Tajusin Ullaa kohtaan tekemäni rikkomusten vakavuuden ja pyysin häneltä anteeksiannosta. Ymmärsin, että tarvitsen Jumalan armoa, jota en ennen kokenut tarvitsevani. Mieleeni tuli Jeesuksen lupaus: -- sitä, joka tulee minun luokseni, minä en ikinä heitä ulos. Huusin sitä ääneen ja pyysin, että Jeesus antaisi syntini anteeksi. Koin todellisena Jumalan läsnäolon ja Jeesuksen lahjoittaman anteeksiannon.

Ullan kokemus:

- Kuulemani paljastus järkytti todella pahasti, luulin kuolevani. Tuntui mahdottomalta antaa

Martille anteeksi. Kristittyinä tiesin, mitä se tarkoittaa, mutta päätin, etten anna anteeksi. Illalla, kun rukoilimme, minut pysäytti lause: Anna meille meidän syntimme anteeksi, niin kuin mekin anteeksi annamme niille, jotka ovat meitä vastaan rikkoneet. Ajattelin, etten voi enää rukoilla tätä rukousta, jos pysyn päätöksessäni. En myöskään halunnut menettää uskoani. Olin rukoillut Martin pelastuksen puolesta pitkään, joten aloin rukoilla Jumalalta voimaa antaa anteeksi. Jumala vastasi rukoukseeni. Saimme jatkaa liittoamme uusimalla avioliittolupauksemme.

- Muutaman vuoden jälkeen toteutui Martin nuoruuden moottoripyörähaave. Olemme tehneet yhdessä moottoripyörämatkoja ja olleet mukana Gospel Riders -kerhon toiminnassa. Haluamme rohkaista sinua, joka kamppaillet elämäsi vaikeuksissa: rukoile Jeesusta. Raamattu lupaa: Huuda minua avuksi ahdistuksen päivänä! Minä vapautan sinut -- Tämä ja muut Raamatun lupaukset, joihin olemme elämässämme saaneet tarttua, löytyvät tästä Motoristiraamattusta.

Tavataan tien päällä!

Kruisailua Runebergin päivän illassa – vertaileva koeajo Daavidin Pojan kyydissä

*Kuisma Lappalainen
Helsinki*

Tässä jutussa on kyse yhden maahantuojan sisäisestä valmistajien välisestä maaottelusta, vastakkain Japani ja Yhdysvallat. Japania tässä vertailussa edustavasta pyörästä kirjoitti viime numerossa ansiokkaasti asikkalalainen Katarina Kokko. Epäsuorasti hän mainitsi jutussa myös vertailun Yhdysvaltojen edustajan, koska hänelle japanilaisen myynyt Heli oli ostamassa amerikkalaista customia, johon tätä japanilaismallia vertaan.

Olen ajanut noin kymmenen vuotta japanilaisella Kawasaki ER-5:llä. Joskus se on vähän temppuillut, mutta useimmiten lähtee ihan hyvin käyntiin ja kulkee hyvin. Tarvitsee tosin tankkiinsa V-Poweria, koska tavalliseen ysisivitoiseen on lisätty liikaa spritää, ja sitä viime vuosituhanen kaasutinkone ei kestä. Kone on käsin ryyppyttävä ja tehty alun perin lyijyllistä ysikakkosta silmällä pitäen. Sitä polttoainelaatua ei saanut Suomessa enää edes silloin, kun tuo pyörä oli uusi. Rivikkosessa on hevosvoimia 50 ja kuu-
tioita 498.

Amerikkalaista Harley-Davidson Sportsteria olen puolestaan ajanut ainoastaan kerran, vuoden 2016 Runebergin päivän illassa Pasilan Ratamestarinkadun vieressä olleella radalla. Tiesuudesta on kuva viime numerossa päätoimittajamme kirjoittamassa ansiokkaassa artikkelissa. Tämä pyörä on suunnilleen saman tehoi-

Tämän jutun koeajopyörä lähtövalmiudessa

nen mutta kuutioita on peräti 883 ja kyseessä on veekakkonen. Vaihteita on vain viisi, japanilaisessa kuusi.

Kawasakiin tottunut tottuu erittäin helposti tähän Harley-Davidsoniin. Kawasakiin verrattuna parempaa on nelivilkku eli hätävilkku. Ainoa totuttelussa hämäävä seikka on suuntamerkin erilainen hallinta. Siinä, missä Kawasakissa suuntamerkki annetaan vasemmalla peukalolla riippumatta siitä, kääntyykö vasemmalle vai oikealle, Harley-Davidsonissa suuntamerkin antamiseen käytettävä peukalo riippuu siitä, kumpaan suuntaan kääntyy.

Koeajossa olleessa Harley-Davidsonissa oli ainoastaan kuljettajan istuin. Otin jälkepäin selvää matkustajan istuimesta ja sain tietää, että selkänöjallinen kaksipaikkainen on muutaman satasen kalliimpi kuin yksipaikkainen. Koea-

jossa ollut malli maksaa uutena noin 13000 €, ja sen päälle tulee muutostyö kaksipaikkaiseksi ja selkänöjalliseksi. Vaikka pyörä on useita katupyöriä kalliimpi, hinta on useimpia customeita halvempi. Vertailukoeajon perusteella Harley-Davidson vaikuttaa mahdolliselta siinä vaiheessa, kun aika jättää 18 vuoden ikään eh-
tineestä Kawasakista.

Valitettavasti Helsingin Harley-Davidson -piirimyyjä on konkurssissa. Tällä hetkellä lähin merkkiä edustava liike on itäuusmaalainen Artmotor, joka vain huoltaa ja kustomoi pyöriä. Lähin myyjäliike on Tampereella. Merkillä olisi Helsingissä varmasti kysyntää niin paljon että, uusi jälleenmyyjä olisi syytä saada pystyyn. Tästä kumpuaa rukouspyyntö: jospa joku ryhtyisi kauppaamaan näitä pyöriä taas täällä Helsingissä. Ainakin yksi asiakas odottaa.

ILMOITTAUDU!

7xSF

OPERAATIO 2016

Yksi Tie - En Väg

24.6.-13.7.2016

[WWW.GOSPELRIDERS.FI](http://www.gospelriders.fi)

7xSF starttaa juhannuksena Iso Kirjasta Keuruulta 25.6. Ilmoittaudu mukaan operaatioon nettisivuilla:

<http://www.gospelriders.fi/>

[7xsf-2016/7xsf-2016-ilmoittautuminen/](http://www.gospelriders.fi/7xsf-2016/7xsf-2016-ilmoittautuminen/)

Klikkaa!

<http://coveredbacks.wix.com/emc2016>

L
I
N
K
K
I
T

Ollaan Route 66 -tien puolivälissä.

It goes from St Louis, down to Missouri Oklahoma city...

Jaana Selander

Tämä artikkeli on julkaistu aikaisemmin Kiuruvesi -lehdessä.

Moni on kuullut Rollareiden vetävän kapaleen Route 66. Sehän alkaa "It goes from..." Kirsti ja Pentti ajoivat tämän legendaarisen tien kesällä 2014. Route 66 kulkee Chicagosta Los Angelesiin kahdeksan osavaltion läpi. Aikaa matkaan kului kolmen viikkoa, kilometrejä kertyi noin 4000.

Route 66 on monen motoristin unelma. Kolmen aikavyöhykkeen matkaan mahtuu suurkaupunkeja, maissipeltoja, karjalaumojia, bluesia, intiaanien historiaa, auringon paahattamia aavikoita, Grand Canyon, kasinoja, julkiksia, ja glamouria. Illinois, Missouri, Kansas, Oklahoma, Teksas, Uusi Meksiko, Arizona ja Kalifornia tarjoavat kukin omanlaistaan nähtävää.

Route 66 oli Pentti Puputin pitkäaikainen haave. Puputti on ajanut moottoripyörällä vuosikymmeniä. Yhteen laskettuna 7 eri moottoripyörän mittariin on kertynyt kolmen vuosikymmenen varrella karkeasti heittäen noin 300 000 kilometriä.

Puputit yhdistivät Amerikan matkaansa vie-

railun Kirsti Puputin vaihto-oppilaspaikassa, jossa hän oli kieltä oppimassa nelisenkymmentä vuotta sitten. Samalla molemmat pääsivät vielä juhlistamaan ikimuistoisella matkalla 60-vuotispäivää.

Puputit lensivät Helsingistä Chicagoon, josta he vuokrasivat moottoripyörän. Samanlaisen pyörän kuin Pentti Puputilla on kotona eli BMW GS 1200 Adventure. Valitettavasti pyörässä oli rikkinäinen polttoainemittari, joka näytti, että tankki oli tyhjä, vaikka se oli melkein täynnä.

- Onneksi tiesin ja tunsin tämän mallin, että tankin vetoisuus on 33 litraa, Pentti kertoo.

Puputit saivat rikkinäisen tankin takia myöhemmin hyvitystä pyörävuokrasta.

Varsinaista vanhaa Route 66 on olemassa enää 500 kilometriä. Puputtien mukaan alkuperäistä tietä on haasteellista löytää. Se kulkee pikkukylien kautta. Paikka paikoin tie on varsin kehno, soraa ja kuoppia. Saattaapa olla, että puita tai muuta kasvillisuutta kasvaa keskellä tietä. Joissakin osavaltioissa vanha tie on taas entisöity. Sen verran huonossa kunnossa alkuperäinen tie joka tapauksessa on, että sitä ei kaikilla pyörämalleilla ajeta. Esimerkiksi Puputtien ystäväpariskunta, jolla oli vuokralla Honda Gold Wing, ei voinut ajaa osaa alkuperäisestä reitistä tien huonon kunnan vuoksi.

Puputit ostivat Route 66 -matkan matkanjärjestäjältä. Pakettiin kuuluivat lennot, yöpymiset ja pyörän vuokra. Hintaa tuli noin 6000 euroa yhteensä kahdelta. Kypärät, ajoasut ja tankkilaukun he toivat mukanaan Suomesta.

Pentti Puputti on sitä mieltä, että tuon reitin olisi voinut ajaa ilman ennakkovarauksiakin. Route 66:lle järjestetään myös opastettuja ajoja. Puputit kulkivat reitin itsenäisesti navigaattorin avulla.

Pisimmillään Puputeille kertyi ajoa noin 500 kilometriä vuorokaudessa. Keskimäärin päivämatojen pituus vaihteli 250-300 kilometriin.

Matkanteko oli välillä tuskaisaa varsinkin Kirstille, sillä oli erittäin kuuma, lämpöasteita 40. Kaikki vaatteet, ajoasua myöten, piti kastella huoltoasemilla. Kirsti Puputti harkitsi jossain vaiheessa jopa siirtymistä ilmastoituun autoon kesken matkan.

Pentti Puputti lähtisi uudelleen ajamaan tuon reitin.

- Pintaraapaisuhan se vasta oli, tuumaa hän.

Villi ja vapaa liikennekulttuuri ei Ylä-Savon ammattiopiston liikenneopettajaa kauhistuttanut. Kaikissa osavaltioissa ei ole esimerkiksi kypäräpakkoa. Kaistoja on useita ja vauhdit

Pentti ja Kirsti Puputin reitti kulki Chicagosta Los Angelesiin. Reitti merkitty karttaan punaisella.

kovia. Suuret rekat ajavat läheltä. Jos jotain tapahtuu, siitä syntyy pahaa jälkeä.

Kaiken kaikkiaan matka oli Puputeista antoisaa. Amerikka on monipuolinen ja moni-ilmeinen maa. Ihmiset ystävällisiä ja auttavaisia. Tuli sellainen tunne, että moni oli aidosti kiinnostunut kahdesta suomalaismatkaajasta.

Puputit ovat tehneet aikaisemminkin pitkiä matkoja yhdessä moottoripyörällä. He kävivät Israelissa vuonna 2010 ja Gibraltarilla vuonna 1998 20-vuotishäämatkalla. Norjassa he ovat ajaneet useita kertoja ja tietysti Euroopassa. Lisäksi Pentti on ajellut Venäjällä ja halajaa sinne myös tulevana kesänä, jos ja kun selkä saadaan kuntoon. Pentti Puputtia odottaa leikkauskevään aikana.

Puputit kuuluvat myös Gospel Riders -moottoripyöräkerhoon. Kerhon tavoitteena on tukea jäsentensä hengellistä kasvua sekä kehittää vastuuntuntoa ja ajotaitoa liikenteessä.

Tulevana kesänä Puputit ovat taas mukana 7xSF 2016 Yksi tie -tapahtumassa. Gospel Riders ajaa nyt viidettä kertaa kolme viikkoa ympäri Suomen ja evankelioi yhdessä eri seurakuntien kanssa. Liikkeelle lähdetään Keuruulta juhannuksena ja matka päättyy Tampereelle 15.7. Kiuvedellä motoristit ovat Iskelmäviikon aikana.

Mikä moottoripyöräilyssä viehättää? Se on tietysti vapaus. Pyörän selässä näkee luonnon kauneuden, tuntee hajut ja aistii säät. Sitä ei voi sanoa kuvata, se pitää jokaisen kokea henkilökohtaisesti.

Mikä Route 66?

1. Marraskuussa 1926 perustettu Valtatie 66 oli yksi alkuperäisiä liittovaltion valtateista, vaikka kyltit pystytettiin vasta seuraavana vuonna. Se kulki Chicagosta, Illinoisista, Missouriin, Kansasin, Oklahoman, Texasin, New Mexicon ja Arizonan läpi Kaliforniaan. Reitin kokonaispituus oli 2347 mailia (3755 km).

2. Route 66 oli tärkeä vaellusreitti länteen ja vahvisti reitin varrella olleiden yhdyskuntien taloutta. Maantie toi vaurautta ja ihmiset olivat valmiita taistelemaan tien puolesta Interstate Highway Systemin käyttöönoton yhteydessä. Route 66 lakkautettiin 1985.

3. Tiestä löytyy vielä osia nimellä Historic Route 66. Maisemareitti kiemurtelee eri osavaltioissa Chicagosta Santa Monicaan. Tämä jo osin käytöstä poistettu reitti on merkitty uudelleen karttoihin tällä uudella nimellä.

Las Vegas. Matkaan kuului koukkaus pelikoukkuun, jossa oli huone 42. kerroksessa.

Taukopaika lähellä Los Angelesia.

Tauko suoralla. Paikka ei ole alkuperäistä Route 66 -tietä.

Reissu on tehty ja aika luovuttaa pyörä.

Kokemuksia Motoristin huoltopäiviltä

Hän teki sen
— jälleen kerran

Jani Suontausta

GR Kainuun Chapter President

Ajaessani kotia kohti GR-kerhon Motoristin huoltopäiviltä mietin elämäni hieman taaksepäin. Viime kesänä oli tullut ajeltua moottoripyörällä jonkin verran. Olin mukana myös 7xSF-kiertueella ja todistin uskostani monessakin paikassa.

Sitten tuli syksy. Moottoripyöräily väheni ja kerhotoimintakin hiljentyi. Syksyn ja talven aikana oloni tuntui monestakin syystä tyhjältä, melkein masentuneelta. Ajattelin kuten Saarnaaja kirjansa alussa: Turhuuksien turhuus – kaikki on turhuutta! Mitä hyötyä ihmiselle on kaikesta vaivannäöstään – Mitä hyötyä on moottoripyörästä tai kuulumisesta GR:ään? Miksi uskoa Jumalaan, kun elämässä on vain vaikeuksia ja vastoinkäymisiä?

Jossain vaiheessa hätkähdin itsekkin ajatuksiani. Mieleeni tulivat Saarnaajan sanat luvun kolme alusta: Kaikella on määräaika. Jokaisella asialla on aikansa taivaan alla. Täytyi kaivaa Raamattu esille pitkästä ajasta ja lukea, mitä muuta Saarnaaja sanoi. Aika on itkeä ja aika nauraa. Aika on repäistä rikki ja aika ommella yhteen.

Luottamus Jumalaan alkoi palata, eivätkä asiat tuntuneet enää turhilta! Katsoin läppäriä useamman illan aikana edellisten kesien 7xSF-videoita ja aloin ikävöidä kovasti kerhokavereita. Oli aika odottaa kevättä ja kesää!

Motoristipastori Seikku Paunonen

Lupaava alku

Huomasin ilmoituksen Motoristin huoltopäivistä, mutta ajattelin, että hinta on aika iso minulle. Mietin pari päivää ja ajattelin, että mukaan on pakko päästä, monestakin syystä. Yksi oli se, että halusin lähteä katsomaan, virvoittuuko sielä, kokeeko mitään erityistä?

Saavuini Päiväkumpuun puolisen tuntia ennen päivällistä. Avainta hakiessani huomasin, että samassa huoneessa majoittuu tuttu mies, Teuvo. Se tuntui hyvältä; ainakin yksi tuttu samassa huoneessa. Lähdin kohti huonetta ha mietin, olisiko siellä jo joku muukin. Huone oli vielä tyhjä, joten purin tavarani ja lähdin katsomaan, joko pääsisi syömään. Olipa hienoa nähdä tuttuja kasvoja matkalla ruokalaan! Tervehdimme tutulla tavalla, toisiamme halaten. Alku oli ainakin hieno, ajattelin.

”Tosimotoristi” Tommi oli tullut paikalle Gessullaan. Katselin pyörää pihassa ja tunsin pienen kuumeen nousevan jälleen pintaan. Tammikuussa olin nähnyt kolmen moottoripyöräilijän ajavan kotini ohi, ja silloin olin miettinyt: ehkä minäkin joskus! Hätkähdyttävä ajatus, koska olen aina pitänyt itseäni vannoutuneena custom-miehenä. Mutta ehkä tähän voi todeta: aika on ajaa customilla ja aika ajaa endurolla.

Syvälistä, koskettavaa

Kaikesta Huoltopäiviin liittyvästä en voi kirjoittaa, koska asiaa kertyisi kirjan verran. Täytyy kuitenkin todeta, että sanankohdat olivat rohkaisevia, lohduttavia ja virvoittavia. PeeTeen opetus oli myös Raamattua avaava. Sain vastauksia kysymyksiini, joita olen ihmetellyt. Kun mietin Huoltopäivien hintaa jälkepäin, se ei tuntunut ollenkaan pahalta sijoitukselta. Sekä ruumis että sielu tuli ravittua hyvin ja sain todellakin kokea virvoitusta. Lauantaina pohdimme pari kertaa pienryhmissä biker pastorien antamia kysymyksiä. Vaikka ainakin meidän ryhmässämme pohdinnat karkasivat kauas aiheesta, se oli todella hyvä kokemus! Uskon koko ryhmän saaneen paljon niistä keskusteluista.

Sunnuntaina juttelimme Tapsan kanssa erästä asiasta, jonka suhteen olin ajattellut olevani ihan kunnossa. Tuntuu kuitenkin, että vielä jokin muuttui minussa tuona sunnuntaina. Kiitos Tapsalle, että tulit juttelemaan ja jakamaan kokemuksiasi!

Jumala oli taas ajan tasalla. Hän oli herättänyt yöllä erään kerholaisen ja antanut hänelle sanan. Hän piti aamunavauksen ja todisti samalla omasta elämästään. Voin sanoa, että koin sii-

nä hetkessä lohdutusta ja vapautumista, koska itselläni on ollut aivan samanlaisia kokemuksia.

Ei todellakaan turhaa

Tatuoidut miehet eivät itke, eräs henkilö sanoi kerran todistuksessaan. Sanonta liittyi tosin siihen, että hän oli alkanut itkeä Pyhän Hengen vaikutuksesta. Silmät olivat minullakin kosteina koko viikonlopun. Joskus sen sai aikaan porukan huumori, joskus silmät kostuivat, kun puhe kosketti syvästi. Kuitenkin kaiken tämän vaikutti Jeesuksen Henki, joka oli keskelläämme ja meissä! Vaikea oli lähteä kotimatkalle sunnuntai-iltapäivänä – mutta kuten kuulumme: meidän täytyy olla valona maailmalle!

Gospel Riders ei siis ole turhuutta. Huoltopäivät, MOJ-meeting, 7xSF tai mikä tahansa, missä olemme mukana ja koolla Jeesuksen nimessä – mikään ei ole turhuutta. Kiitos teille vanhat ja uudet ystävät! Jään odottamaan seuraavia yhteisiä hetkiä. Iloitsen teistä jokaisesta ja siitä, että nimemme ovat Elämän kirjassa!

Vielä tuli mieleeni yksi ajatus: kun yhteiset hetkemme täällä ajassa ovat tällaisia, niin milaista mahtaa olla kerran perillä?

Aluevastaavan esittely

Pekka "Vespa" Vesamäki

Tampere

Minkä Gospel Riders -alueen vastaava olet?

- Tampereen alueen.

Mitkä kaupungit ja kunnat kuuluvat alueeseesi?

- Nyt pitää oikein miettiä. Länteen ja lounaaseen päin Nokia ja Sastamala. Luoteeseen päin Hämeenkyrö ja ehkä vielä Ikaalinen. Pohjoinen raja lienee jossain Kurun tai Ruoveden tienoilla. Koilliseen ainakin Orivesi kuuluu Tampereen alueeseen. Itään päin Kangasala, Sahalahti ja kaiketi vielä Kuhmalahdi. Kaakkoon päin Pälkäne. Etelään Valkeakoski. Akaassa asuvista osa on Tampereen alueen jäseniä ja osa Hämeenlinnan.

Paljonko alueellasi on GR:n jäseniä?

- Vuoden 2015 jäsenmaksun maksaneita ja tämän vuoden puolella liittyneitä on kaikkiaan 83.

Kuinka kauan olet ollut aluevastaava?

- Otin pestin vastaan heinäkuussa 2012, kun edellinen, hyvin hommansa hoitanut Calle Tuukkanen ilmoitti luopuvansa aluevastaavan vastuusta.

Miksi ja miten tulit aluevastaavaksi?

- Alueen jäsenet siunasivat minut yhdessä tähän tehtävään Ryttylän MOJ-meetingissä.

Paljonko sinulla on tiimiä ympärilläsi ja milloin tehtävissä?

- Minulla on loistava tiimi. Tittleitä ei ole paljon jaettu, ainoastaan road captain ja tallipäällikkö. Mutta jäsenistö ottaa ja kantaa vastuuta tarpeen mukaan, ja näitä aktiivisia veljiä ja siskoja on ainakin kymmenkunta. Pitää vielä mainita alueemme jo miltei legendaksi nousut oma julkiksemme Äijä, joka tekee melkein mitä vain.

Miten GR toimii alueellasi?

- Toimintamme keskus on tallimme Armonkallio, jonka olemme saaneet Jumalalta selvänä rukousvastauksena. Siellä kokoontumme viikoittain yhdessä rukoillen ja keskustellen. Talli-illoissamme on välillä muutakin ohjelmaa. Vierailimme kutsuttaessa ripareilla ja muuallakin. Osallistumme tietysti valtakunnalliseen toimintaan ja ajelumme joskus muuten vain yhdessä. Tämän kesän iso juttu on MOJ-meeting, jota olemme itse järjestämässä.

Mikä tai mitä moottoripyöriä sinulla on?

- Honda CBR 1100 xx, eli bläkäri.

Mitä tykkäät siitä/niistä?

- Tykkään ihan kauheasti.

Pekka "Vespa" Vesamäki pyöränsä päällä Tampereen Armonkallio-tallilla.

Jos sinulla on ollut aiemmin muita moottoripyöriä, kerro niistä.

- Nuorena kloppina ostin sisarelteni ja hänen mieheltään 100-kuutioisen Zündappin, jolla ajelin, kunnes sain auton ajokortin. Niihin aikoihin minulla oli myös 50-luvun 125-kuutionen IFA. Se ei kuitenkaan ollut kilvissä, ja se varastettiin minulta. Sitten menikin kauan ennen kuin ostin seuraavan pyöräni. Vuoden 2000 tienoilla minulla oli pari kesää 500-kuutioinen Kawasaki GPZ. Siitä luovuttuani itämöön jäi ajatus, että joskus vielä haluan pyörän, josta varmasti pidän. Silloin liityin Gospel Riders -kerhoon, josta olin jo tietoinen samaisen sisareni kautta. Ja tämä bläkäri on nyt se pyörä.

Missä asti olet käynyt moottoripyörällä?

- Olin rakkaan vaimoni kanssa yhdessä vuoden 2010 GR-matkalla Israelissa (olen Jerusalem pilgrim nro 11). Lisäksi olimme vuonna 2012 Sveitsin Gospel Riders -kerhon vieraana yhdessä monen rakkaan ystävän kanssa. Pisin ajomatkan oli vuonna 2014, kun kävimme Portugalin EMC-rallissa.

Onko sattunut läheltä piti -tilanteita, millaisia?

- Olen varjeltunut pahoilta läheltä piti -tilanteilta. Joitain pieniä on varmaan ollut, mutta ei yhtään sellaista, joka olisi jäänyt lähtemättömästi mieleen.

Missä meinaat ajella kaudella 2016?

- Tietysti Lieto ja kerhon kevätkokous ynnä

muut tapahtumat ovat suunnitelmassa. Tarkoitus on lähteä myös Espanjan EMC-ralliin. Tälläkin kertaa saan mukaan rakkaan vaimoni, mutta ensimmäistä kertaa omalla pyörällä. Sekin on yksi Jumalan ihme.

Kuninkaan tietä etsimässä

El Chorron kalliot.

Juhani Laaksonen /Stadin kerho
Avec vaimo Pirjo

Tämä on tarina päiväretkestä El Chorroon. Kysessä ei ole se naamiohemmo vaan Caminito Del Reyn vaellusreitoin päätepiste Espanjassa lähellä Malagaa. Caminito Del Reyn voi kääntää Kuninkaan tieksi. Matkan aikana tuli ajateltua erästä toista Kuninkaan tien päätepaikasta: ristiä Golgattalla Jerusalemissa. Sekin reitti – tie Herramme ja Vapahtajamme eteen – on joskus mutkainen ja täynnä yllätyksiä. Elämä ei kuitenkaan pääty siihen, vaan jatkuu uusille poluille. Silloin seuramme on Hyvä Paimen ja johdattajamme Pyhä Henki.

Pyörä alle ja liikkeelle

Hyvä ystäväni ja työtoverini Risto oli jättänyt uudenkarhean BMW 1200 GS Adventurensa talvehtimaan Fuengirolaan, joka on monelle suomalaiselle tuttu lomaviikkoalue Malagasta länteen. Myös minä ja vaimoni Pirjo vietimme siellä helmikuussa talvilomaamme. Olin sanonut Ristolle, että on vastoin kansainvälisiä moottoripyöräoikeuksia pitää Adventure sisätiloissa talven yli ilman liikuntaa. Ehdotin, että voisin ulkoiluttaa sitä kohtuullista korvausta vastaan. Itselläni on perus-Gesari 1200 vuodelta 2009 ilman erikoisuuksia kuten ABS ja ajomoodit. Siksi olin utelias tutustumaan Adventureen. Pienen mietinnän jälkeen Risto suostui ehdotukseen kohtuullista korvausta vastaan (jonka minä maksoin).

Marssimme Tiaisen Karin talleille, jossa Adventure talvehti hyvässä hoidossa. Tallimestari Pekka luovutti pyörän, lainasi varusteita ja antoi neuvoja paikallisesta ajokulttuurista. Hän kertoi myös Caminito Del Reyn reitistä vuorten solissa. Sinne olisi matkaa runsas tunti hienoissa maisemissa. Pienen tuntuma-ajon jälkeen noudimme hotellilta nahkatakkit ja navin ja lähdimme etsimään Kuninkaan tien päätä, El Chorroa.

Navigointi-ongelmia

Reitti vaikutti kartalla varsin selkeältä. Ensimmäinen moottoritietä AP-7 kohti Malagaa, sitten käännös A7:lle ja seuraavaksi A357:lle, josta erkaantuu pikkuteitä kohti El Chorroa.

Gesarien tapaan Adventure hyrräsi motarilla mukavasti ja kulki tasaisesti kuin juna. Mieleen hiipi sukulaismiehen antama varoitus: Mikä on vakuutusyhtiön mukaan yleisin moottoripyöräonnettomuuteen johtava tilanne? Lievä ylinopeus kaverilta lainatulla pyörällä. Nopeasti kuitenkin selvisi, että Espanjan teillä ei juuri tunneta käsitettä lievä ylinopeus, joten sen puolesta ei

Vaan ei löytnyt. Tiet jatkuivat monikaistaisina, risteyskäsi meni ja tuli. Malagan jalkapallostadionin kohdalla oli pakko erkaantua huoltoasemalle tee- ja tuumaustauolle. Siellä huomasi Adventuren tankin päällä pienen lukun ja säilytystaskun. Zumo kiinnittyi siihen mukavasti. Ilmeni, että olimme ajaneet noin viisi kilometriä ohi A357 -tien risteuksen.

Kohti El Chorroa

Tee lämmitti mukavasti kehoa ja mieltä. Ei muuta kuin uudestaan matkaan. Nyt Zumo opasti hyvin, ja se oli tarpeen. Isot risteykset ovat varsina-

Opastustaulun edessä

huolta!

Nopeus oli kuitenkin liikaa Garmin Zumon telineelle, joka alkoi vipattaa imukuppinsa varassa. Annoin sen vauhdissa taakse Pirjon haltuun. Kuten arvata saattaa, risteysajot alkoivat mennä sen jälkeen aivan pieleen. Espanjassa on oltava tarkkana, kun erkaantuu motarilta vasemmalle. Se voidaan hyvinkin tehdä koukkauksena oikealta. Tällä kertaa olisi kuitenkin pitänyt erkaantua vasemmalle päästäkseen vasemmalle. No, ei hätää, ajattelin. Tie löytyy varmaan Malagankin puolelta.

sia ramppien sekamelskoja.

Pikku hiljaa tiet kävivät kapeammiksi, mutkaisemmiksi ja mäkisemmiksi. Mieleen hiipi epäily, onko Zumo hakenut sittenkään oikeaa reittiä. Kun tien risteyksessä oli vähän ajan kuluttua kyltti El Chorro, tiesin, että reitti oli sittenkin oikea. Aikaa oli kulunut jo pitkälti toista tuntia yli suunnitellun. Tiet sen kuin kapenivat ja mutkistuivat, mutta sehän oli Adventurelle mannaa.

Lopulta aukesi upea näkymä vuorten väliseen solaan, jossa oli padolla eristetty tekojärvi. El

Chorron asema oli padon toisella puolella. Vielä nousu padon yli jyrkkää mutkamäkeä ja sitten parkkiin aseman pihaan. Perille oli päästy mutkista ja eksymisistä huolimatta. Oli hyvin ansaitun tauon paikka. Venyttelimme hieman kylmettyneitä jäseniämme ja lähdimme hakemaan ateriointipaikkaa.

Paikallinen "kartta"

Läheltä löytyikin mukava paikka, La Garganta, jossa meidät otettiin ystävällisesti vastaan. Päätimme tilata soppaa lämmikkeeksi. Valinta osui tällä kielitaidolla tomaattikeittoon. Vesi nousi kielelle, kun hienosti laitettut annokset tuotiin pöytään. Mutta, keitto tarjoiltiin kylmänä. Tämä erottaa espanjalaisen tomaattikeiton portugalilaisesta, joka tarjoillaan kuumana.

Keitto ja leipä maistuivat kuitenkin näköisille motoristeille. Koska kysyvä ei eksy tieltä, tiedustelimme tarjoilijalta alueen karttaa, jotta voisimme suunnitella paluumatkaa. Tarjoilija nyökkäsi ja hymyili kauniisti. Kohta hän palasi mukanaan paikalliset kartat – ruokalistat molemmille. Sanojen merkitykset ovat joskus hiukan erilaiset. Kiitimme ja totesimme, ettemme tilaa tällä kertaa pääruokaa.

Tiedustelimme kuitenkin tietä takaisin Malagaan. Hän näytti reittiä, jota olimme juuri tulleet. Kysyimme, oliko muuta tietä, voisimmeko jatkaa samaa tietä eteenpäin ohi ravintolan? Se ei kuulemma ollut mahdollista.

Se tie oli kaita

Pihalla ajattelimme, että voihan tietä silti vilkaista eteenpäinkin. Adventure kiipeää jyrkkääkin mäkeä kevyesti. Kuoppainen, kapea tie vuoren rinteessä sai ajamaan varovaisemmin. Kaiteista ei ollut tietoaakaan, mutta onneksi tien vieressä ei ollut äkkijyrkkää pudotusta. Suuntasimme pois päin varsinaiselta Kuninkaan tien vaellusreitiltä. Olimme kokeneet riittävästi jyrkkien rinteiden lumoa. Kyseistä reittiä kannattaa ihailla

netistä. Jos sen haluaa vaeltaa, aika on varattava etukäteen netistä. Reitille pääsee vain rajoitettu määrä kulkijoita päivässä.

Yhtäkkiä Zumo heräsi henkiin ja näytti, että jatkamalla eteenpäin pääsemme takaisin Malagaan vievälle tielle. Uusi reitti siis löytyi vastakkaisista neuvoista huolimatta. Erässä risteyksessä Zumon neuvo oli hieman epäselvä. Käännyin väärin ja laskeuduimme alas varsinaista kärrypolkua. Piti löytää kääntöpaikka. Laskeuduttuamme jonkin aikaa hitaasti mutta varovasti vastaan tuli jyrkästi oikealle nouseva pihatien liittymä. Käännyimme sinne vain huomataksemme, ettei siinä pääse ympäri. Muistin kätköistä nousi Stadin kerhoillassa nähty opetusvideo Gesarin kääntämisestä mäessä nyttytämällä. Adventuren pystyssä pitäminen vaatii tosin hieman enemmän voimaa ja tarkkaavaisuutta kuin perusmallin. Nyttytellessä paikalle tuli ilmeisesti talon omistaja, joten oli päästävä alta pois. Ei auttanut muu kuin palata takaperin tielle ja toivoa parasta. Hommasta selvittiin, vaikka pohkeet ja reidet huusivat hallelujaata, kun yritin pitää Adventuren tasapainossa kaksi päällä. Eihän vaimoa noin vain heivata kyydistä tiukankaan paikan tullen.

Täpärä tilanne

Alkuperäistä reittiä seuraamalla pääsimme takaisin asfaltille. Viereisellä niityllä hölkytte-li lampaita ja vähän ajan kuluttua tuli näkyviin myös niiden paimen. Ihaillussamme näkymää hiljensin vauhtia ja ohjasin lähemmäksi tien reunaa. Silloin kuulin tutunomaisen vinkuvan äänen. En heti saanut päähäni, mistä se tuli. Asia selvisi, kun edessä olevan mutkan takaa tuli paikallinen hidalgo aika haipakkaa renkaat ulvoen suoraan kohti. Siitä selvittiin onnellisesti, koska olimme valmiiksi tien laidassa. Adventure kun ei ole kaikkein ketterin vehje väistöliikkeissä. Jotenkin mielessäni käväisi Psalmi 23.

Säätila oli ollut koko ajan pilvinen ja iltaa lähestyttäessä alkoi tihkuttaa. Pekka oli varoittanut

Moottoriteitä välttellessä löytyi hienoja vuoristomaisemia.

Espanjan asfaltin liukkaudesta, joten napsautin Adventuren rain -moodille. Pyörä muuttui heti varsin mukavaksi ajettavaksi sateella. Matka jatkui ja Zumo johdatti meidät erilaisten mutkien ja risteysten jälkeen takaisin moottoritielle.

Opettavainen reissu

Kesken matkan kypärääni koputettiin. Pirjo halusi päästä ripeämmin takaisin Fuengirolaan. Sadekuurot olivat kasteleleet varusteet ja kylmä hiipi niveliin. Sadeasuja ei ollut mukana. Kahvanlämmittimistä ei suuri apu, kun puristin kahvoja välillä rystyset jännityksestä valkoisena.

Kun vaihdoin road -moodin päälle, Adventure murahti kumeasti, ja silloin menttiin. Tuulipussit siltojen kohdalla olivat vaakasuorassa, joten pyörän lisäpainosta oli hyötyä. Rintaan tuli välillä ylimääräistä painetta, mutta puuskat eivät heitelleet. Vauhdin hurmassa piti tarkkailla Zumoa huolella, ettei viiletä ohi Fugen konstikkaan risteyksen.

Kaupungin keskustassa Adventure hyrräsi tyytyväisenä liikenteen seassa. Ulkoiluttaminen oli tehnyt sille selkeästi hyvää. Kuninkaan tien retki päättyi hotellin parkkipaikalle illan hämärtyessä. Mieli oli kiitollinen opettavaisesta kokemuksesta.

Ja erityinen kiitos kaikille Gospel Riders -kerhon ajo-opettajille! Kaikki – todellakin aivan jokainen – kevään ajo-opetuksissa läpikäyty asia ja harjoite tuli eteen matkamme varrella.

Menomatkan tunnelmia ennen El Chorroa

Minä ja pyöräni

Helena Vähäkangas
Hämeenlinna

Moottoripyörät ja mopot tulivat minulle tu-
tuiksi jo teinivuosina. Olen yhdeksänlapsi-
sen perheen keskimäinen ja minulla on
viisi veljeä. Jo tyttösenä sain vapaasti ajella
velipoikieni pyörillä. Usein myös haaveilin
omasta moottoripyörästä ja ajattelin, että sit-
ten joskus. Arjen ja perheen haasteiden kes-
kellä tuo unelma jäi kuitenkin toteutumatta.
Keväällä 1989 tulin uskoon. Uusi elämä Jeesuk-
sen seuraajana oli mielenkiintoista ja jännittä-
vää, eikä ihan ensimmäisenä tullut mieleen, mi-
ten uuteen elämään voisi kuulua moottoripyörä.
Aikani kului evankelointihommissa, tein töitä
lasten parissa opettaen heille Raamattua.

Kun neljä lastamme olivat kasvaneet aikui-
seksi, mietimme mieheni kanssa, mikä voisi olla
yhteinen kiva harrastuksemme. Ehdotin moot-
toripyörää, joka sitten meille hankittiin kevääl-
lä 2007. Täytyy myöntää, että mieheni innostui
pyörästä enemmän kuin minä. Samoihin aikoi-
hin liityimme Gospel Riders -kerhoon.

Keväällä 2008 muutimme Ylivieskasta Hä-
meenlinnaan ja tutustuimme paikalliseen
GR-porukkaan. Tutuksi tulivat riparivierailut,
markkinat ja siellä evankelioiminen sekä monet
muut hienot tapaamiset. Koska istuin mieheni
pyörän kyydissä, en aina päässyt mukaan, vaikka
olisin kovasti halunnut. Ajattelin, että on pakko
ostaa oma pyörä. Pidin sitä kuitenkin mahdotto-
mana ajatuksena jo taloudellisesti.

Mutta Jumala on mahdottomuuksien Ju-
mala! Hän järjesti asiat niin, että sain muuta-

Helena Vähäkangas ja Yamaha

ma vuosi sitten oman pyörän. Se tuli sopivas-
ti hääpäivänämme – taisi olla lahja yhdessä
vietetyistä hienoista vuosista. Pyörä oli minulle
niin suuri ihme, että monena aamuna kat-
soin ikkunasta ja totesin, että totta se on. En
meinannut uskoa, vaikka näin. Eka pyöräni
oli Yamaha Virago 535. Olin sillä mukana vii-
kon verran 7xSF -kiertueella pari vuotta sitten.
Pian pyörä alkoi kuitenkin tuntua laiskalta. Vi-
ime kesänä sain sitten alleni Kawasaki ER-6:n.
En kuitenkaan pitänyt pyörän väristä ja se tun-
tui myös liian korkealta. Viime syksynä sain vii-

meinkin mieleiseni pyörän. Se on tarpeeksi ma-
tala minulle, joka olen tällainen lyhyehkö. Ja
mikä tärkeää, pyörä on oikean värinen. Se on
punainen Yamaha XJ6. Olen ehtinyt ajella sillä
vasta vähän, mutta tuntuma on aivan mahtava.

Oma pyörä mahdollistaa minulle sen, että
saan olla mukana mahtavassa GR-porukassa. Ju-
mala on tämän kautta avannut minulle niin mo-
nia tilaisuuksia viedä eteenpäin sanomaa Jee-
suksesta, että sitä voi vain ihmetellä. Mukavia
ajokilometrejä kaikille!

**TULE MUKAAN
UUTEEN MATKAKLUBIIN JA
TIENAA MATKUSTAMALLA!**

**Alennukset
jäsenille jopa -85%
kaikkialle maailmaan!**

ZYNTRAVEL

LISÄTIETOA REIJOILTA 0400 562088!
www.zyndio.com/euroll

**MOJ -Meeting
15. - 17.7. 2016**

Tampereen kristillinen koulu.
Ketarantie 4, 33680 Tampere.
Kaikki motoristit ovat tervetulleita mu-
kavaan ja päihteettömään tapahtumaan!

**YKSITIE,
MONTA KULKIJAA
SAMASSA HENGESSÄ**
Lisäinfoa: www.gospelriders.fi

Vuosikymmenien takaa

Peete

GRL

Naantalin Merimaskussa asuva Jouni Rantala on yksi niistä, jotka olivat todistamassa Gospel Riders ry:n – tai tarkemmin sanottuna sen edeltäjän Kristityt Motoristit -kerhon – syntyä. Hän on siis niin sanottu silminnäkijä.

Jouni kertoo tulleen alun perin kosketuksiin Kristittyjen Motoristien kanssa veljensä Veikon kanssa, jonka monet kerholaiset tuntevatkin. Veikko oli bongannut Jukka Parkkisen muutamassa kristillisessä lehdessä vuonna 1980 julkaiseman "etsintäkuulutuksen". Jukka kokosi yhteen henkilöitä, joita yhdistää kristillinen usko ja moottoripyöräharrastus.

– Tuossa tapaamisessa muistan ensi kerran puhutun Kristityistä Motoristeista, mistä tuli myöhemmin nykyinen Gospel Riders. Tapaamista voitaneen pitää GR:n perustamistapaamisena, Jouni muistelee.

Tapaamiseen osallistui joukko miehiä ja naisia, mutta yhteyksiä tuli jälkeensä pidettyä lähinnä Jukka Parkkisen ja Jorma Kuitusen kanssa.

– Sen verran ystävästyttiin, että yhdestä Jorman tyttärestä tuli kummityttöni, Jouni lisää.

Tässä on sitä jotakin! Jouni ja Vesipyssy vuonna 1980.

Jouni Rantala on jälleen Gospel Riders -kerhon riveissä.

kuin kyseisen pyörän vuoden vakuutusmaksu Kaliforniassa alle 21-vuotiaalle mieshenkilölle.

– Ajoin sillä muutaman vuoden. Se oli mukava peli erityisesti vuoristoilla teillä, missä ohittaminen muuten on haasteellista, Jouni juttelee.

Kerhotoimintaa silloin ennen

Lopuksi Jouni palaa muistelevaan alkuaikojen toimintaa Kristityissä Motoristeissa.

– Partaharju leirikeskukseksi järjestettiin hauskoja kokoontumisajaja 1980-luvun alussa. Oli erilaisia ajo- ja kilpailutehtäviä. Ihmiset viihtyivät silloin vaatimattomammassakin tapahtumissa.

Jounin mukaan sinne tuotiin mukana kavereitakin, sekä kristittyjä että muita – moottoripyörillä tietysti.

Jounin osallistuminen tähän hauskuuteen ja kerhotoimintaan jäi kuitenkin sillä erää lyhyeksi. Saatuaan käteensä insinöörin paperit jouluna 1982 hän oli jo seuraavana keväänä töissä Saksassa.

– Muuttomatkan tein tosin moottoripyörällä. Ja ajelin tuona vuonna aika paljon moottoripyörällä ympäri Saksaa, Jouni kertoo.

Hiukan harmitellen hän myöntää ajaneensa Suzukinsa Suomeen vielä saman vuoden joulun alla – myyntiä varten. Mutta moottoripyöräilyhän ei päättynyt siihen. Eikä Gospel Riders-yhteys. Jouni palasi kerhon riveihin vuosikymmenten jälkeen syksyllä 2015. Kahvan kääntäminenkin jatkaa taas.

– Alla on nyt Yamaha XJ 900. Ei kai näistä moottoripyöristä oikein eroon pääse, Jouni nauhahtaa.

Jounin sininen, hiukan tuunattu Suzuki GSX 1100, lajitoverin vieressä.

Ajokalustosta

Jouni ajeli kerhon perustamisen aikaan laitteella, joka on varsinainen legenda moottoripyöräiksi.

– Se oli 750-kuutioinen Suzuki vuodelta 1973. Aito kaksitahtinen, kolmisylinterinen, vesijäähdytteinen Vesipyssy, Jouni kehaisee.

Seuraavana vuonna hän sai alleen Suzuki GSX 1100 -pyörän, joka oli kerrassaan upea laite tuo-

hon aikaan.

– Olin toivonut jotain nelitahtista tuon niin kauniisti savuttavan vesipyssyn tilalle, Jouni jatkaa.

Ja toive toteutui.

Seuraavan pyörän Jouni hankki Yhdysvalloista, jonne hän muutti 1980-luvun lopulla. Pyörä oli Honda CBR 1000, joka maksoi siellä tuolloin noin 5500 dollaria. Se oli sama määrä taaloja

GOSPEL RIDERS

Tiedotuksia

Valtakunnallista toimintaa

La 7.5. Liedon drive-in -motoristikirkko. Gospel Riders -kerholaiset kokoontuvat aamupäivällä Romanalle, Itäinen Rantakatu 58, Turku. Tarjolla teetä/kahvia ja purtavaa. Sieltä turkulaisten johdolla kokoontumispaikalle Kupittaalle, josta paraati Lietoon. Kirkon jälkeen keittolounas Auran Helluntaiseurakunnassa, Meijerikuja 3, Aura, ja jälkiruokakahvit GR Turun Auran tallilla, Huuskantie 11, Aura.

La 28.5. klo 12 motoristikirkko ja ajokauden siunaus, Kokkolan kirkko, Läntinen Kirkkokatu 12.

klo 15 kevätkokous, Larsmon lähetyskoti, Norra Larsmövägen 481.

Lähetyskodilla mahdollisuus yöpymiseen.

25.6.-15.7. Valtakunnallinen 7xSF-evankelioimiskampanja. Ilmoittaudu netissä!

15.-17.7. MOJ-meeting, Tampere

La 24.9. Kiitoskirkko ja syyskokous

Katso tarkemmat tiedot GR-kerhon nettisivuilta:
<http://www.gospelriders.fi/toimintakalenteri/>

GOSPEL RIDERS

Gospel Riders -aluetoiminta yhteystiedot

Puheenjohtaja

Tapio "CityCowboy" Kyllönen,
0400 262 016,

tapio.kyllonen@gospelriders.fi

Varapuheenjohtaja

Helmer Kuismin, 040 702 5804,
vice.president@gospelriders.fi

Jäsenvastaava

Pekka "Vespa" Vesämäki, 0400 734 240,
jaskenkirjuri@gospelriders.fi

Taloustalvastaava

Pertti "Jawa" Kiukainen, 050 524 2462,
peritti.kiukainen@gospelriders.fi

Mediavastaava

Reijo Ruotsalainen, 0400 562 088,
reijo.ruotsalainen@gospelriders.fi

Kerhokauppa

Eeva Joutsenvirta
materiaali@gospelriders.fi

Kerholehden päätoimittaja

PeeTee Juntumaa, 041 430 3000,
ptjuntumaa@gmail.com

Aluevastaavat

Tiedot alueiden muista vastuuhenkilöistä löytyvät GR:n nettisivuilta kohdasta aluetoiminta: <http://www.gospelriders.fi>

Botnia

(Kokkola, Ylivieska ja Pietarsaari)
Seppo Kauppinen, Kokkolan alue,
050 546 0155, botnia@gospelriders.fi
seppo.kauppinen@jippii.fi
Timo Qvist, Ylivieskan alue,
044 323 0911, qvistet@gmail.com.
Jens Sjöling, Pietarsaaren alue,
050 505 3502, jens.sjolind@multi.fi

Espoo

Sonja Hellén-Nieminen, 040 543 0608,
sonja.hellen-nieminen@gospelriders.fi,
espoo@gospelriders.fi

Etelä-Pohjanmaa

Timo Nikko, 040 588 9534,
vaasa@gospelriders.fi

Helsinki

Hannu Häivölä, 050 636 76,
helsinki@gospelriders.fi

Hyvinkää

Anu Enden, 050 566 4974,
hyvinkaa@gospelriders.fi

Hämeenlinna

Arto Hasari, 044 213 1715,
hameenlinna@gospelriders.fi

Itä-Suomi

Tiina ja Kari Seitoja, 050 352 4805,
tiina.seitoja@gospelriders.fi,
shtiina@gmail.com

Jyväskylä

Kimmo Lahtinen, 040 537 8132,
jyvaskyla@gospelriders.fi

Kaakko (Kouvola, Kotka)

Jukka Parkkinen, Kouvolan alue,
044 045 1001, kaakko@gospelriders.fi
Aki Nokelainen, Kotkan alue,
050 535 4068, kotka@gospelriders.fi

Kainuu

Jani Suontausta, 044 966 5627,
kainuu@gospelriders.fi

Keuruu

keuruu@gospelriders.fi

Lahti

PeeTee Juntumaa, 041 430 3000,
ptjuntumaa@gmail.com

Lapland

Jorma "Jompe" Laitala, 040 512 3613,
jorma.laitala@gospelriders.fi

Lännetie (Lohja)

Ari Maaranen, 041 504 4523,
lohja@gospelriders.fi

Mikkeli

Jukka Ikonen, 050 584 2857,
mikkeli@gospelriders.fi

Oulun seutu

Jorma "Jompe" Laitala, 040 512 3613,
jorma.laitala@gospelriders.fi,
oulu@gospelriders.fi

Pohjois-Karjala

Veli-Matti "Veltsu" Raninen, 040 864 4861,
pohjois-karjala@gospelriders.fi

Raasepori

Kaj Klinga, 050 598 2733,
raasepori@gospelriders.fi

Satakunta (Pori)

Minna Järvinen (tiedottaja),
0400 719 536, mj70@saunalahti.fi,
satakunta@gospelriders.fi

Savo (Pohjois-Savo)

Martti Olsen, 040 839 3615,
pohjois.savo@gospelriders.fi

Tampere

Pekka "Vespa" Vesämäki, 0400 734 240,
tampere@gospelriders.fi, pekka.vesamaki@gospelriders.fi

Turku

Arto Koivukoski, 050 514 6761,
arto.koivukoski@gospelriders.fi

Viitasaari

Jarmo Markkanen, 045 889 4284,
viitasaari@gospelriders.fi

GR Jerusalem

jerusalem@gospelriders.fi

GR Estonia

Guldar Järve, +372 5668 6312,
info@gospelriders.ee

GR Espanja

Juan Garcia Martinez,
info@yosamotor.com

Suomen- ja englanninkieliset yhteydenotot Susanna Luomavuori,
+34 647 654 462,
famoso36@hotmail.com